

Bakalářská práce

Mg. Alena Šubrtová: Lidová zbožnost a liturgie. Obnova poutního místa Smržov

Oponentský posudek: Mgr. Jan Kotas, S.L.L.

Vedoucí práce: Tomáš Mrňávek, Th.D.

Předložená práce v první části stručně shrnuje teoretické poznatky o liturgii a lidové zbožnosti a o jejich vzájemném vztahu, se zvláštním zřetelem k českému prostředí. Druhá část je věnována historii a současnosti poutního místa Smržov.

Práce je strukturována přehledně a vhodně. Výběr literatury a práce s ní je na odpovídající úrovni.

První, teoretická část je velmi zdařilou kompilací sestavenou z dostupných pramenů. Je třeba hodnotit smysl studentky pro podstatné a pro správnou hierarchizaci zpracovávaných informací a poznatků. Text zde prokazuje kompetentnost, jakou si studentka v oboru teologie osvojila. Volba týkající se pasáže o mariánské úctě, v příložené anotaci dobře vysvětlená (totiž zúžení pozornosti na období 19. a 20. století), je v samotném textu práce, bohužel, pouze konstatována, ale její motivace zde není vysvětlena.

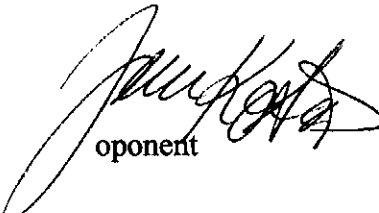
Historická pasáž pojednávající o Smržově je zpracována s využitím kvalitních pramenů, prozrazuje množství odvedené práce a schopnost vyhledat relevantní informace. Jistě bude velmi užitečná pro archiv poutního místa. Informace o administrativním začlenění poutního místa do diecéze je ovšem třeba čerpat z úředního pramene, tedy z oficiálního katalogu diecéze, nikoliv pouze z článků farního zpravodaje. (Na okraj: poznámka 75 je pod čarou chybně uvedena číslem 74). Dále, v popisu historie Smržova na některých místech vystupuje nedostatek continuity – například radikální proměny v denominační příslušnosti smržovských křesťanů nejsou téměř vůbec komentovány. Je-li přítomnost těchto bílých míst v popisu historie zapříčiněna nedostatkem pramenů, bylo by vhodné takovou regulérní obtíž jednoduše vysvětlit. V popisu současné úpravy umístění sochy Panny Marie je pak nově pořízený retábl označován chybně jako "oltář" – i když se podle příložené fotografie s nejvyšší pravděpodobností nejedná o skutečný oltář pro slavení eucharistie, ale pouze o podstavec pro mariánskou sochu opatřený zdobenou nikou. Terminologická chyba takového rázu není u vysokoškolského studenta teologie úplně přehlédnutelná.

Část věnující se lidové zbožnosti, jak je na poutním místě v současnosti praktikována, poskytuje dobrou, úplnou a užitečnou informaci. Autorka disponuje velmi cenným pastoračním vhledem do situace. Je proto trochu škoda, že v kapitolách 2.1.2.1 až 2.1.3.3 málo rozvíjí konkrétní reflexi popisované praxe a jejich proměn ve vztahu k požadavkům Direktáře o lidové zbožnosti.

Práce je napsána kultivovaným jazykem, jen velmi zřídka se objevují jazykové neobratnosti či chyby pravopisu, stylistika i rozvoj textu jsou standardně na dobré úrovni.

Práce je zpracována velmi solidně, doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 29/10/2007

oponent